

דברות קודש

מאת
נ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת בחוקותי

נאמטא

קהל דינה וישועה נאהלי צדקים

בחדרת קודש ובידאה עילאה נשגד ברכת
מזל טוב קמיה מלבא

הוד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לדגל השמחה השרויה במעונו

בהולדת הנבדה למזל"ט ובשעטומ"צ

בת לחתנו הרב שלמה שזודין שליט"א

וברכותינו מאליפות שידוזה רבינו שליט"א

רוב נחת ותענוג דקדושה ממנה ומכל

יוצ"ח, בכריות גופא ונהורא מעליא

ובקרוב נשמע פעמי הגלי מבשר ציון

בביאת גוא"צ ובבנין בית המקדש אמן

מערכת 'דברות קודש' באסטאן

©

כל הזכויות שמורות
ל'איגוד חסידי בוסטון' {ע"ד}
שע"י קהל 'קדושת פינחס' באסטאן
רח' נועם אלימלך 2 ביתר עילית.

להנצחות לדגל שמחה

או לעילוי נשמת

ניתן לשלוח מייל:

A0799326426@GMAIL.COM

058-325-4668

עיצוב וסדר:

א.י.ש. אשדוד

0527627127

פרשת בחוקותי

היה מקבל אצל עמי הארץ מהנביאים ומשכל אצל החכמים והניחו לזכרו בספר כמו שהניחו לזכר הרבה מפירוש המצות והחובות מפני שסמכו על הקבלה. ג. שהעם היו מן הסכלות ומעוט ההבנה בענין שאיננו נעלם ממה שכתוב בתורה. ונהג הבורא עמהם מנהג האב החומל על בנו הקטן כשהוא רוצה ליסרו בנחת ולאט. והאב כשרוצה ללמד את בנו בנערותו החכמות אשר יעלה בהם אל המעלות העליונות אשר לא יבינן הנער בעת ההיא אלו היה מפיס אותו עליהן ואומר לו סבל יגיעות המוסר והלמוד בעבור שתעלה בהן אל המעלות החמודות לא היה סובל את זה ולא שומע אליו מפני שאין מבין אותו. וכאשר ייעדהו על זה במה שהוא ערב לו מיד ממאכל ומשתה ומלבוש נאה ומרכבת נאה והדומה לזה ויועידהו במה שיצער אותו מיד מרעב ועירם ומלקות והדומה להם וישב דעתו על מה שיבטח עליו מן

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם. ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פריו (ויקרא כו, ג-ד). הנה ידוע השאלה למה כתבה תורה השכר לתורה ומצוות, שכר גשמי שמקבלים בעולם הזה, ולמה לא כתבה התורה השכר שמקבלים בעולם הבא.

בשאלה זו כבר דן החובת הלבבות (שער הטחון פרק ד) וכתב וז"ל: גמול העולם הבא וענשו לא פרש מהם הנביא מאומה בספרו בעבור כמה פנים. א. כי צורת הנפש בלעדי הגוף אינה ידועה אצלנו כל שכן מה שתתענג בו או תצטער בענין ההוא, אך פרש אותו למי שהיה מבין הענין הזה ולא יהיה זה בעוד נפשו קשורה בגופו אבל רמז למה שיהיה אחר המות שתשוב הנפש בצורת המלאכים בענין פשיטותה ודקותה ועזבה להשתמש בגופה כשתזדכך ותזהיר והיו מעשיה טובים בעולם הזה. ב. שגמול העולם הבא וענשו

פעמים מקומתו של אדם הראשון, ויהיה מאתיים אמה. וזהו קוממיות ב' קומות.

וע"פ דברי הגמרא אלו יבואר מה שמסופר על הרה"ק בעל הבאר מים חיים זי"ע שאמרו עליו שבשבת היה 'א קאפ העכער' (שהוגבה קומתו בגובה של ראש בשבת), ובאם היה לובש את המלבוש של שבת בימות החול היתה ארוכה יותר מכדי מדתו. ואצל הבאר מים חיים זה לא היה רק ענין גשמי, אלא שהבאר מים חיים היה בכזאת דרגה גבוהה בשבת קודש, שזה גם השפיע על הגשמי עד שממש בפועל היה ראש אחד יותר גבוה בשבת. וכל זה בא לו מגודל מעלת קדושתו ושגב השגתו ביום השבת.

ובדרך זה אפשר נמי לפרש דברי הגמרא הנ"ל שהקומות יהיו לעתיד לבוא מאתיים אמה, שכל זה שיוגבהו הקומות הוא מכח המעלה הגדולה הרוחנית שיהיו אז ישראל שיוגבהו קומתם, וזה ישפיע בפועל בגשמי שגם שם יוגבה הקומה.

וכעת יובן שממה שכתבה התורה השכר הגשמי נוכל להשיג אפס קצהו השכר הרוחני המובטח לנו

הראיות המרגשות והעדיות הגלויות האמתיות יקל עליו לסבל יגיעת המוסר ולשאת טרחו. וכאשר יגיע לימי הבחרות ויחזק שכלו יבין הענין המכון אליו במוסרו ויכון אליו ותמעט בעיניו הערבות אשר היה רץ אליה בתחלת עניניו והיה זה לחמלה עליו. וכן הבורא יתברך יחל עמו והפחידם בגמול וענש ממרהים מפני שידע כי העם כאשר יתקנו לעבודה תגל מעליהם סכלותם בגמול העולם הבא וענשו ויכונו בעבודה אליו ויתנהגו בה עדין, עיי"ש.

ואכן, כי אמנם שמפורש בתורה רק השכר הגשמי, אולם כל זה הוא מלבד השכר הרוחני שעתידין לקבל לעולם הבא. ולא זו בלבד אלא שלפי השכר הגשמי הכתוב בתורה נוכל להשיג מעט השכר הצפון לנו לעולם הבא.

ולהבין זה נקדים מה שמביא הרבינו בחיי את דברי הגמרא (ב"ב עה, סנהדרין קא.) על הפסוק ואולך אתכם קוממיות (שם כו יג). רבי מאיר אומר מאתיים אמה, כשתי קומות של אדם הראשון. והפירוש בדברי הגמרא, דאדם הראשון קומתו היתה מאה אמה, ולעתיד יוגבה לב'

דברות

פרשת בחוקותי

קודש

ג

לעתיד. שכל השכר הגשמי הכל הוא
מכח הרוחני וכפי שאמרנו, וא"כ אם
נעשה את מצות וחוקות השם נקבל
כ"כ שכר גשמי כפי שהתורה ערוך.
מפרטת, והרי כ"ז הוא מכח השכר
הרוחני, וא"כ על אחת כמה וכמה
שהשכר הרוחני גדולה היא לאין

מתוך רעווא דרעוין פרשת בהר בחוקתי תשפ"א

שב"ק פרשת בהר תשפ"ב

קידושא דבא בצפרא דשבתא

ולכן לעולם לא מפסידים משמירתה, ואדרבא שבת היא מקור הברכה, כמו שאיתא בזוהר הק' (שמות פה.) כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין.

ובזה מבאר לנו רש"י הק' מה שנאמר אצל שמיטה ושבתה הארץ שבת לה', שגם בשמיטה יש את הענין של שבת בראשית, שבשמירת שמיטה אנו גם מעידים שהש"ת ברא העולם בששת ימי המעשה וביום השביעי שבת מכל מלאכתו אשר עשה.

גם מי ששומר שמיטה ועוזב את שדהו לשנה שלמה עושה זאת מתוך אמונה וביטחון שהוא הזן ומפרנס ומכלכל לכל הבריא, ודוקא ע"י שמירת שמיטה זוכה לברכת ה'.

בדורות שלנו אין לנו ניסיון של שמירת שבת, שלהבדיל הלא דבר מקובל היא בעולם גם אצל הגויים שיש יום אחד בשבוע שלא

וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נותן לכם ושבתה הארץ שבת לה'. (ויקרא כה א-ב). וכתב רש"י (שם פסוק א) מה ענין שמיטה אצל הר סיני, והלא כל המצות נאמרו מסיני וכו'. שבת לה' - לשם ה' כשם שנאמר בשבת בראשית.

כדי לבאר הקשר בין שמיטה להר סיני, נקדים לבאר דברי רש"י שכתב שבת לה' - לשם ה' כשם שנאמר בשבת בראשית, והוא על פי מה שידוע מהספרים הק' שיהודי השומר שבת מעיד על עיקרי האמונה ובהשגחה שהש"ת ברא את העולם בששת ימי המעשה, וביום השביעי שבת וינפש.

יהודי שמאמין שהבורא ית"ש ברא את העולם והוא מנהיג את העולם, מבין שהפרנסה מגיע מהקב"ה

יכול לעזוב את שדהו לשנה שלימה, השדה שהוא מקור מחייתם עוזבים לשנה שלימה, והכל בשביל אמונה וביטחון בהש"ת שיש בורא שברא את העולם, והוא הבורא והוא המנהיג. שמושביע לכל חי רצון, שיהיה לכל הברואים די מחייתם.

גם אנו צריכים להתחזק באמונה וביטחון בהש"ת, ולדעת שהעבודה שהאדם עובד בה הוא רק השתדלות, והפרנסה מגיע מהש"ת, ואם יפנה מהומן היקר שלו לקבוע עתים לתורה, זה יהיה מקור של ברכה בשבילו, כי שם צוה ה' את הברכה. אדם שמאמין שהבורא ית"ש הוא המפרנס אותו משקיע כל כוחותיו בתפילותיו, בתפילה ותחנונים למפרנס שלו שישפיע עליו שפע בהרחבה.

וזה הקשר בין שמיטה להר סיני, לקבלת התורה, שע"י שומרי השמיטה אנו יכולים להתחזק בלימוד התורה, כשאנו מאמינים שלא מפסידים ממה שאנו קובעים עיתים לתורה, אלא אדרבא שם צוה ה' את הברכה.

שמעתי דבר נורא, ידוע מה שאמרו חז"ל (מגילה ז:): במוצאי

עובדים בו. לפני מאה שנה באמריקא היו נסיונות גדולים מאוד לגבי שמירת שבת, ואלו ששמרו שבת מצאו עצמם בלי עבודה, והיה אז מצב איום ונורא.

במדרש (ויקרא רבה א, א) מובא ששומרי שמיטה נקראים גבורי כח עושי דברו, שהנהיג שבעולם אדם עושה מצוה ליום אחד לשבת אחת לחודש אחד, משא"כ השומר שמיטה עוזב את שדהו לשנה שלימה, ולכן הם נקראים גבורי כח עושי דברו, על עמדם בניסיון גדול כזה.

ב"ה שזכינו שבשנת השמיטה הזה יש הרבה אנשים ששומרים שמיטה כהלכתה, וחיים כל כולו על האמונה והביטחון בהבטחת הש"ת בברכה של שמיטה.

אמנם בדורינו רוב האנשים אינם חקלאים, אבל אנחנו יכולים להתחזק מהגיבורים האלו, וללמוד מאיתם את המעשה אשר יעשון. יש הרבה אנשים שעובדים למחייתם מצאת החמה עד צאת הנשמה, ואין להם זמן, לא לקבוע עתים לתורה, ולא להתפלל בניחותא ולהישאר בבית המדרש עד סוף התפילה. והם צריכים ללמוד משומרי השמיטה, אם הוא

יעזור השי"ת שנוכה לגאולה שלימה כבר בשנה זו, ותשבי יתרץ קושיות ואיבעיות, יפרש לנו איך זה מתיישב עם הגמרא שבמוצאי שביעית בן דוד בא, יהי רצון שבזכות שמירת שביעית נוכה לכיאת גוא"צ בב"א.

שביעית בן דוד בא. אנחנו בעיצומו של שנת השמיטה, תשפ"ב הוא גימטריא של 'שביעת', באופן חסר, כמו שנכתב בתורה בפרשתו, לפי גימטריא זו, כמוצאי שביעית בן דוד בא, הכוונה לשנת השמיטה זו.

דעו דדעוין

בספה"ק מאור ושמש מביא כמה דקדוקים בפרשה זו, א. שאמר הכתוב ושבתה הארץ שבת לה, קשה על לשון ושבתה שהוא פועל יוצא והוא מלשון הוה שתהיה בן ממילא, ובאיזה המצאה יהיה בן, והלא שביתת האדם תלוי באדם שלא יחרוש ולא יזרע, ומה גם אפילו אם לא יחרוש ולא יזרע אף על פי בן הארץ לא תשבות שהוא מגדלת תמיד צמחים, והכתוב בעצמו אמר שהספחים שיעלו בשביעית לא יקצור, וא"כ במה תשבות הארץ.

ב. גם קשה מה שאמר והיתה שבת הארץ לכם לאכלה, הלא מה שיהיה לאכול בשביעית הוא משנה השישית, כמאמר הכתוב וצוית את

וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נותן לכם ושבתה הארץ שבת לה. שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמור ברמך ואספת את תבואתה. ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת לה' שדך לא תזרע וברמך לא תזמור. את ספיה קצירך לא תקצור וגו' והיתה שבת הארץ לכם לאכלה וגו' (ויקרא כה א-ו). וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו. וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים (שם פסוקים כ-כא). וידועים דברי רש"י הק' (שם פסוק א) מה ענין שמיטה אצל הר סיני, והלא כל המצות נאמרו מסיני עיי"ש.

האדם וחטא הארץ תלויים הא בהא, והודרכות הארץ תלויה בהודרכות האדם.

ובשבאו ישראל להר סיני ופסק מהן זוהמת הנחש ע"י שתיקנו מעשיהם בתשובה בימי הספירה, על ידי זה נודככה גם הארץ ונתחרטה על ששינה תפקידה בימי בראשית, ורצה לקראת הבורא ב"ה וחלה ורעדה מפניו ית"ש כאמור ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ וגו' (תהלים קיד ד,ו).

וזה ביאור הכתוב וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר. כלומר במעמד הר סיני שנודכך ישראל מזוהמת הנחש, ועל ידי זה נודככה גם הארץ ושבתה הארץ שבת לה' וגו'.

אך עדיין לא היה לארץ הודרכות כ"כ שתוציא תבואתה בלי חרישה וזריעה, כמו שהיה אצל אדם הראשון קודם החטא כמו שאמר הכתוב ואדם אין לעבוד את האדמה (בראשית ב ה) ופירש"י כשנגמרה בריאת העולם בששי קודם שנברא אדם, וכל עשב השדה עדיין לא צמח, ובג' שכתוב ותוצא, לא יצאו, אלא על פתח הקרקע עמדו עד יום ששי, ולמה, כי לא המטיר, ומה טעם לא המטיר,

ברכתי לכם בשנה הששית וגו', ולא משבת הארץ.

וכתב שם לכאר ענין שמיטה, דהנה הקב"ה ברא כל העולמות כדי שידעו כל הברואים מאלוקותו ית"ש, ולא יעברו רצונו ולא ישנו את תפקידם, ששים ושמחים לעשות רצון קונם. והנה כתיב ויאמר אלוקים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי וגו' ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עושה פרי וגו' (בראשית א יא-יב) ופירש"י (שם) עץ פרי - שיהא טעם העץ כטעם הפרי. והיא לא עשתה כן, אלא ותוצא הארץ וגו' ועץ עושה פרי, ולא העץ פרי, לפיכך כשנתקלל אדם על עונו נפקדה גם היא על עוניה.

ומביא משמו של הרה"ק האוהב ישראל מאפמא זי"ע שהארץ עשתה עבירה לשמה, שהיתה יודעת שהאדם יעבור על ציווי ה' לא לאכול מעץ הדעת, ואם יהיה הוא תחילה לחטא לא יהיה לו תקומה ח"ו, לכן עברה היא תחילה על הציווי כדי שיהיה לו כמה להתנצל, שהלא האדם נברא מהאדמה, ואם האדמה שממנה נברא כבר חטא, מה רוצים מהאדם אם הוא חוטא. הרי אנו רואים שחטא

לפי שאדם אין לעבוד את האדמה, ואין מכיר בטובתן של גשמים, וכשבא אדם וידע שהם צורך לעולם, התפלל עליהם ויורדו, וצמחו האילנות והרשאים, ואילו חרישה וזריעה אין כתיב. ואח"כ כשחטא האדם כתיב וקוץ ודרדר תצמיח לך (שם ג יח), והוצרכו לחרוש ולזרוע, אבל קודם חטא האדם הוציאה תבואתה כפי רצון הבורא ב"ה בלא חרישה וזריעה כלל, וכן יהיה לעתיד כשיתוקן הכל כמו שאיתא (כתובות קא:): עתידה ארץ ישראל שתוציאה גלוסקאות.

אמנם כי תבאו אל הארץ אשר אני נותן לכם, ואוירא דארץ ישראל מתכים, ויוכל האדם לשלוח ביצרו ולתקן מעשיו וגם הארצות של ארץ ישראל אינו מגושם כ"כ כמו בשארי ארצות, שהיא מקודשת משאר ארצות, ושם זרעו שש שנים לשם קדושה, דהיינו רק לקיום גופם שיוכלו לעסוק בתורה ועבודה ולא לשם תאות עולם הזה ולא להרכות הון, ובוה מקדשין הארץ ובאה הארץ על ידי זה לידי זיכוך יותר ומתחרטת יותר על השינוי של ימי בראשית, ותוכל להוציא תבואתה בשנה השביעית אף אם לא יחרשו ולא זרעו, ויספיק תבואה די והותר בשפע רב לאין שיעור.

וזהו כי תבאו אל הארץ אשר אני נותן לכם, דייקא, שאוירא דארץ ישראל מתכים כנ"ל, ושבתה הארץ שבת לה, ר"ל שם תשוב הארץ לה' בתשובה שלימה על ששינה תפקידה בימי בראשית, ומהיכא תביא לה תשובה, אמר הכתוב שש שנים תזרע שדך לשם קדושה ושש שנים תזמור כרמך לשם קדושה, ובוה תתקדש הארץ ותדודככה כ"כ ותשוב בתשובה שלימה לפניו יתברך על השינוי, ואז יהיה לארץ, ומה היא הקדושה אע"פ ששדך לא תזרע וכרמך לא תזמור, אף על פי כן והיתה שבת הארץ לכם לאכלה, ר"ל שתוציא תבואתה בלא חרישה וזריעה עד בלי די.

וזהו אם ישים במחוגו בו ית' אבל אם ידאג מה יאכל בשביעית שלא יחרש ולא זרע, אז לא תוציא הארץ פירות בשביעית, והקב"ה יעשה למען רחמיו המרובים שיצוה את הברכה בששית. וזהו וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו, וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית, וזאת תהיה מצד הרחמנות עכתו"ד הק' של המאור ושמש.

סיני, שדייקא בהר סיני שפסקה זוהמתן, אז שייך הענין של שמיטה כדאמרן, ולא מסיני שאחרי חטא העגל לא היה שייך לומר להם אז ההלכות של שמיטה כנ"ל.

אנחנו נכנסים לשבוע של ספירת 'הוד' שהוא שבוע מרומם, שעליו נאמר בזוהר הק' (רעיא מהימנא פ' בהעלותך קנב) כרוזא כריו, כל מאן דלא יכיל למחמי ממרוניתא, ייתי ויחמי עד לא ינעלון תרעיה. אימתי כרוזא כריו, בארבעה עשר לירחא תניינא, דהא מתמן עד שבעה יומין, תרעין פתיחן, מכאן ולהלאה ינעלון תרעי.

ובאמת צריכים להבין מה הוא השמחה שאנו שמחים שהשערים נפתחים הלא מבואר בזוהר שהשערים נפתחים מיו"ט פסח. אלא שהשבוע של הוד מתחיל עם פסח שני שעניינה שנותנים ליהודי עוד הזדמנות, וזה אפשר להמליץ גם לגבי פתיחת השערים בשבוע של הוד, שזו הזדמנות האחרונה שהשערים עדיין פתוחים לפני סגירת השערים, ולכן יש לנצל הזדמנות והימים הנעלים, שלא יעברו באפס מעש ובמחוי יד.

בשבוע הבעל"ט (יום שישי י"ט אייר) חל יומא דהילולא קדישא של הרה"ק רבי מנחם מענדל מרימנוב זי"ע. בספר אנרא דפרקא (אות ריט) מביא הרה"ק מהרצ"א מדינוב זי"ע משמו, על ענין הלכה למשה מסיני, שדינים אלו נאמרו למשה בעת הליכתו מסיני, היינו סוף ארבעים יום שכבר פנה ללכת מסיני אמר לו השי"ת אותן ההלכות, והוא כדמיון האדם אשר העניקוהו רבו בכל טוב, להיות לו לצורך בדרך אשר ילך, ובעת אשר כבר הכין עצמו ללכת אמר לו הרב, קח נא גם את זה, כי גם זה יהיה לך לצורך בעת המצטרך, וזהו הלכה למשה מסיני, שכל זה מן הנאמרים בעת הליכתו מסיני.

ובתב שם באנרא דפרקא דלפי דבריו נראה לומר שכל אותן ההלכות הן תיקון לחטא העגל, על כן לא נאמרו עד אחרי חטא העגל, שנאמר למשה (שמות לב ז) לך רד כי שחת עמך וגו', ואז נאמר למשה אותן ההלכות.

לפי דברים אלו ולפי מה שאמרנו מהמאור ושמש, יובן מה שנאמר אצל שמיטה, וידבר ה' אל משה בהר

בעל חוב מקום לגבות את חובו, וכל כוונתם לצורך עצמם. ואגב אומר כי גם אלה המוחים נגדם, חלקם גם אינם מגיעים ממניעים מהורים, וגם להם יש פעמים ענינים אישיים שלהם. וידוע מה שאמרו חז"ל שאחרי שיצא רבי שמעון מהמטרה בפעם הראשונה שרף הכל, אבל אחרי שנה מצא יהודי עם שתי הדסים שמרמוזו כנגד זכור ושומר, מצא רבי שמעון לנכון הדרך של ללמד זכות על כל יהודי באשר הוא שם.

בכל זאת עלינו לדעת שהגם שהיו קהילות שהורו לציבור שלהם לא לנסוע למירון בשנה זו כלל, אבל אנו שב"ק זקני האדמו"ר הזקן זי"ע נסע במסירות נפש למירון בנסיעה על חמור שארכה כמה שבועות, לא מצאתי לנכון להורות לא לנסוע. אבל זאת נאמר שכל מי שנוסע צריך להתרחק במטחתי קשת מכל סוג של מחלוקת ואלימות אם תיווצר ח"ו, וכל כולו עלייתנו למירון הוא כדי להתעלות ולהיפקד בדבר ישועה ורחמים ביום גדול זה. ובאמת עלינו להתפלל ולשפוך תחינה שההילולא יעבור בלי שום מכשול ותקלה.

ידוע שיש קפידא מרבי שמעון על כל מי שמפריע לשמחתו, ואנו צריכים לשמוח ביום ההילולא ולא

בשבוע הבעל"ט יחול היום הקדוש יום ל'ג בעומר שהוא הילולת התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, וכולנו עומדים בציפייה לקראת האי יומא דהילולא קדישא. בפרט אחרי שבשנתיים האחרונות הושבתה השמחה הגדולה במירון, הן בשנת תש"פ שלא יכלו להגיע למירון עקב מגבלות הקורונה, והן בשנה אשתקד כאשר הכבד שפקד את כלל ישראל, בעלות לשמי מרום מ"ה נשמות קדושות ע"ה.

ידוע לכל שבעקבות האסון הנורא שפקד אותנו בשנה שעברה בהר הקודש מירון מצאו להם השלטונות פתח להנהיג סדרים חדשים במירון, ועלינו לדעת שהגם שרבי שמעון בר יוחאי היה מקנא קנאת ה' צבא-ות, כמו שמבואר בחז"ל (שבת לג:): שדיבר נגד מלכות רומי, באמרו שכל מה שתקנו לא תקנו אלא לצורך עצמן.

והאמת אומר, כי גם אלו שהשתלמו על הר הקודש מירון, ידועים הם שאינם מכוונים כלל לטובתנו, ואמנם כי אומרים שכל פעולותיהם הוא על מנת לשמור על שלום העולים למירון, וכל מיני טענות ומענות של בטיחות וכדו'. אך בתוך תוכם מצא

בתורתו של בעל ההילולא, ויש ענין שילמדו זוהר הק' ביום זה, וגם אלו שלא מבינים יש גם ענין רק להגיד המילים הקדושות שצדיקים אמרו שהם מטהרים את האדם.

יעזור השי"ת שנזכה לנצל ימים אלו כדבעי וכיאות, וזכות של התנא אלקי רבי שמעון בר יוחאי ימליץ בעדנו, וגם הזכות של הארבעים וחמשה קדושים יגן בעדנו, עדי נזכה לביאת גוא"צ בב"א.

בשבוע הבעל"ט (יום רביעי י"ז אייר) יחול יומא דהילולא קדישא של הרה"ק בעל דגל מחנה אפרים זי"ע, ובספרו כתב על מה שנאמר (ויקרא כה מט) או דדו או בן דדו יגאלנו, שי"ל בדרך רמז דהנה איתא פלוגתא בגמרא (סנהדרין צח:) מי יהיה משיח, חד אמר דוד בעצמו הוא וחד אמר בן דוד, וזה י"ל שמרומז שני אלו הדעות בתורה, כי כתיב דדו חסר, והוא אותיות דוד, וזה י"ל או דודו היינו דוד בעצמו או בן דודו היינו בן דוד יגאלנו ב"ב.

ויעזור השי"ת שנזכה לביאת גוא"צ בב"א.

להתערב בשום מחלוקות. ואל יחשוב אדם שמוטל עליו למחות נגד אלו שמפריעים את שמחת ההילולא, כי רבי שמעון כבר יפרע מאלו שמפריעים לשמחתו, ואינו צריך העזרה של שום איש.

וכמו שאמרנו, יום ל"ג בעמר יום קדוש הוא בזמן קדוש ספירת הוד שבחוד, וצריך לדקדק מאוד שלא להפסיד בידיים את הזמן הנעלה הזה ולהתעסק בזוטות ולהמשך אחר הרוחות הנושבות, אלא שצריך לראות לנצל את השעות בלימוד התורה, או בתפילה ואמירת תהילים, בפרט אם נמצאים במירון.

בהזדמנות זו רציתי לחזק ידיהם של הארגון 'משכני' שלקחו על עצמם לחזק את הענין של הלימוד התורה ביום ל"ג בעומר לעילוי נשמות הקדושים של מירון. ובאמת לא רק הבחורים צריכים להתחזק בלימוד התורה ביום זה, אלא כולנו כאחד בחורים אברכים בעלי בתים צריכים להשתתף במיזם מבורך זה, להתחזק בלימוד התורה ביום קדוש זה, וצריכים לנצל את זמן הארוך של הנסיעות ללמוד או לשמוע שיעורים וכדו', ובאמת ל"ג בעומר הוא גם זמן לעסוק

הוצאות הגליון נדבת
ידידנו הר"ד יעקב יצחק פרקל הי"ו
לדגל 'שמחת החלאקה' לבנו היניק כמר אליעזר דוד נ"י
זכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי
יגן עליו וישפיע עליו משמי מדומים
רוב נחת ותענוג דקדושה